

Het leven van Eugeen Van Mieghem

1875

Op 1 oktober 1875 werd Eugeen Van Mieghem geboren in de ouderlijke herberg In Het Hert op de Van Meterenkaai. Zijn vader Henri was scheepsbevrachter terwijl zijn moeder Virginie het café openhield.

Eugeen groeide op aan de oever van de Schelde en temidden van de toenmalige havenactiviteit. In het café observeerde hij de kleurrijke bezoekers: schippers, matrozen, natiebazen, buildragers en zakkenmaaksters.

De haven en de gewone mens werden later zijn inspiratiebron. De kunstenaar liet ons een indrukwekkend, uniek en virtuoos beeld na van de mens rond 1900 in een kosmopolitische wereldhaven. Van Mieghem werd terecht de "kunstenaar van het volk" genoemd.

In 1873 startte de Red Star Line met het vervoer van emigranten vanuit Antwerpen naar de Nieuwe Wereld (eerst Amerika maar na WO I ook Canada). De schepen meerden aan bij de Rijnkaai. Het eerste kantoor van de Red Star Line bevond zich op de Jordaenskaai.

1883

Door de groeiende activiteit en de grotere schepen moest de Antwerpse haven uitbreiden. De stenen kademuren werden gebouwd en de oude vlieten gedempt. Rond 1883 bereikten de werken de Van Meterenkaai en vader Van Mieghem bouwde een nieuwe herberg in de Montevideostraat.

Het café van de familie Van Mieghem (Montevideostraat nr. 6 met telefoonnummer 21) bevond zich op het Eilandje, een havenwijk volledig omgeven door de Schelde en de dokken. De straat was de grens van de haven met de bewoonde wereld.

Eugeen liep school in de Keistraat en toonde er al snel zijn tekentalent.

Aan het Antwerpse Koninklijk Atheneum kreeg hij les van o.a. Pol de Mont. In 1891 volgde Van Mieghem de avondklas aan de Antwerpse academie. In 1892 werd hij als voltijds student ingeschreven aan deze instelling.

In november 1885 schreef Vincent van Gogh zich in aan de Antwerpse academie maar in februari 1886 werd hij er na een conflict met professor Siberdt weggestuurd.

1892-1894

In 1891 werd door Henry Van de Velde en Max Elskamp de Antwerpse kunstvereniging L'Association pour l'Art opgericht. In mei-juni 1892 werd in hun vooruitstrevende eerste tentoonstelling werk getoond van buitenlandse kunstenaars zoals Bonnard, Pissarro, Seurat, Signac, de Toulouse-Lautrec, Toorop en Van Gogh.

Eugeen Van Mieghem zag deze tentoonstelling want ze werd ingericht in de lokalen van het Oude Museum in de Venusstraat (achterzijde van de Antwerpse academie). In mei 1893 werd een tweede en laatste expositie ingericht door L'Association pour l'Art.

Van Mieghem behaalde de eerste prijs van zijn klas. Hij werd voor het academiejaar 1893-94 ingeschreven in de klas *Tekening naar het antieke beeld*. Tijdens de jaren 1894-95 en 1895-96 volgde hij aan de academie de klas *Tekenkunst, figuur naar het leven* van professor Siberdt.

In 1893 bouwde de Red Star Line een magazijn op de hoek van de Rijnkaai en de Montevideostraat. Hier werd elke emigrant aan een eerste summiere medische controle onderworpen en werden zijn kleding en bagage ontsmet. Dit gebouw bevond zich recht tegenover het café van moeder Van Mieghem.

De kunstenaar werd voortaan dagelijks geconfronteerd met de veelal Joodse emigranten. Hij portretteerde hen later vol medeleven en authenticiteit in sublieme tekeningen, pastels en enkele zeer zeldzame schilderijen die nu over heel de wereld worden geëxposeerd.

De vroegste schilderijtjes van Van Mieghem, waaronder een zelfportret, dateren uit 1894.

1895

Rond deze tijd maakte de kunstenaar kennis met het oeuvre van Théophile-Alexandre Steinlen.

Deze Zwitserse kunstschilder, tekenaar en etser vestigde zich rond 1881 in Parijs. Daar raakte hij bevriend met o.a. Henri de Toulouse-Lautrec en Aristide Bruant.

Steinlen was zeer productief en werkte voor meer dan dertig kranten en tijdschriften, zoals *Le Chat Noir*, *Le Mirliton*, *L'Assiette au beurre*. Zijn tekeningen over het Parijse volk werden op deze manier bekend over gans Europa en hun invloed op tijdgenoten als Pablo Picasso (Barcelona), Käthe Kollwitz (Berlijn), Kees van Dongen (Rotterdam) en Eugeen Van Mieghem (Antwerpen) is niet te onderschatten.

1896

Professor Siberdt, een volgeling van Henri Leys, die in 1886 Van Gogh van de academie verwijderde, stuurde tien jaar later, in 1896, ook Van Mieghem weg uit zijn klas.

Vader Van Mieghem zond zijn zoon naar de dokken om daar bevrachtingen voor hem te zoeken. De kunstenaar had altijd een schetsboek bij zich om zijn dagelijkse indrukken op papier te zetten. Van Mieghem verdiepte zich 's avonds in de literatuur.

1897

Op de jaarlijkse salon van de progressieve Brusselse kunstvereniging La Libre Esthétique zag Van Mieghem de werken van o.a. de Toulouse-Lautrec, Toorop, Luce en Edvard Munch.

Vooraf van deze Noorse expressionist ziet men kort daarna de invloed (vooral qua compositie) op het oeuvre van de jonge Van Mieghem. Hij plaatste nu dromerige, voor zich uit starende personages op de voorgrond in zijn werk.

Door zijn interesse in de literatuur raakte Van Mieghem bevriend met Antwerpse schrijvers zoals Lode Baekelmans en Edmond Van Offel.

1898

In juni van dat jaar opende een tweede expositie van de groep De Scalden in de Zaal De Keyser. De vereniging hechtte, onder invloed van de Engelse Arts and Crafts, veel aandacht aan de toegepaste kunsten.

Voor Van Mieghem was dit vermoedelijk zijn eerste groepstentoonstelling. Hij exposeerde er enkele tekeningen naast werk van vrienden als Karel Collens en Edmond Van Offel. Zijn tekeningen werden door Pol de Mont vermeld in het tijdschrift *De Vlaamse School*. Het tweede jaarboek van De Scalden bevatte illustraties van Van Mieghems werken.

De 17-jarige Augustine Pautre, geboren in Brussel maar met Zwitserse nationaliteit, schreef zich in op de Antwerpse academie voor het schooljaar 1898-99. Kort daarna leerde ze Eugeen Van Mieghem kennen.

1899

Eind 1899 richtte de Antwerpse ondernemer François Franck de vereniging De Kapel op. De leegstaande kapel Lantschot op de Falconrui werd al snel een uniek centrum van progressief intellectueel leven. Er werden tentoonstellingen en muziekavonden ingericht, en schrijvers en bekende personaliteiten onderhielden er een vaak woelig maar geestdriftig publiek dat bestond uit burgerij, kunstenaars en arbeiders. Van Mieghem werd een trouwe bezoeker van De Kapel maar de kunstenaar bleef steeds discreet op de achtergrond. Hij bewonderde de Franse dichter Paul Verlaine en las anarchistische boeken van o.a. Domela Nieuwenhuis, Pierre Kropotkine, Jean Grave, Elisée Reclus en Sébastien Faure.

Van Mieghem dateerde in 1899 opvallend veel van zijn werken en op 24-jarige leeftijd toonde hij al een uitzonderlijke expressie en maturiteit.

Sommige van zijn bladen ademden een krachtige 'fin-de-siècle' sfeer uit. Vader Van Mieghem overleed op 26 juni. In zijn pastel *De binnenstad*, gemaakt de dag van de begrafenis van zijn vader, zien we voor het eerst Augustine Pautre afgebeeld naast moeder Van Mieghem. De kunstenaar maakte dat jaar ook enkele merkwaardige tekeningen met kerken.

1900

In 1900 richtte De Scalden een tentoonstelling in het Oude Museum van Antwerpen in met werken van Van Mieghem en zeven andere kunstenaars. Deze acht kunstenaars groepeerden zich onder de naam Eenigen. In zijn tijdschrift *De Vlaamse School* moedigde Pol de Mont hen aan om hun eigen weg te zoeken.

Eind maart richtte De Scalden een tentoonstelling in in het Oude Museum met werken van o.a. Van Mieghem.

De kunstenaar nam verder nog deel aan de driejaarlijkse salon van Brussel. In het Antwerpse justitiepaleis toonde hij enkele van zijn ontwerpen op de tentoonstelling rond het thema *Ex libris* georganiseerd door La Conférence du jeune Barreau. Kort daarna maakte Van Mieghem de omslagtekening voor het 15-jarige herdenkingsalbum van de Vlaamse Conferentie der Balie van Antwerpen. Tussen 1900 en 1905 maakte hij een reeks tekeningen in het Antwerpse justitiepaleis die doen denken aan gelijkaardig werk van Daumier en Forain.

1901

Op 1 maart 1901 werd in Brussel de achtste salon van La Libre Esthétique geopend. Een maand lang exposeerde Van Mieghem tien van zijn werken naast o.a. Cézanne, Cross, Sérusier, Denis, Monet, Pissarro, Renoir, Vuillard, Guillaumin, Meunier en Hodler.

Hij verkocht er enkele werken en ondanks de positieve reacties op zijn werk, zocht de kunstenaar verder geen contact met de Brusselse hogere burgerij.

In juni hield De Scalden een vierde jaarlijkse tentoonstelling met werk van o.a. Van Mieghem.

Op 28 mei opende de tweede tentoonstelling van Eenigen in het oude Antwerpse museum met verschillende van zijn werken. Augustine Pautre studeerde dat jaar af aan de academie.

In augustus nam de kunstenaar deel aan de Bestendige Zomertentoonstelling in het Koninklijk Kunstverbond en in september aan de Antwerpse driejaarlijkse salon.

1902

Op 28 januari 1902 huwde Eugeen Van Mieghem met Augustine Pautre. Het koppel woonde aanvankelijk in het achterhuis op de binnenkoer van het café van moeder Van Mieghem (dat inmiddels Café Veuve Van Mieghem heette). De kunstenaar maakte er prachtige portretten van zijn jonge, zwangere vrouw.

In het Oude Museum opende een tweede tentoonstelling van Eenigen. Zijn portret van Augustine werd afgebeeld op een publicitaire postkaart van de Collection vins du Clos Marguerite.

Op 11 november werd zijn zoon geboren. Hij kreeg dezelfde voornaam als zijn vader.

1903-1904

In mei 1903 opende de derde tentoonstelling van Eenigen in het Koninklijk Kunstverbond met werk van o.a. Van Mieghem. Van juli tot september nam hij deel aan de vierde tentoonstelling van Eenigen in het mondaine casino van Blankenberge en van 28 november tot 7 december in het Koninklijk Kunstverbond in Antwerpen.

In september stelde de kunstenaar tentoon in Brussel op de driejaarlijkse salon en op de *Tentoonstelling van waterverfschilderingen, pastels en etsen*, ingericht door de Antwerpse Maatschappij tot Aanmoediging der Schone Kunsten.

In november opende de vijfde salon van Eenigen in het Kunstverbond met werk van o.a. Van Mieghem.

In januari 1904 publiceerde Lenore Van der Veer in het Londense Pall Mall Magazine het artikel *Eugene Van Mieghem – An Artist of the People*.

In juli namen de kunstenaar en enkele vrienden uit De Kapel deel aan de hulde aan de Nederlandse, anarchistische en sociale voorvechter Domela Nieuwenhuis. In het huldeboek werd een tekening van Van Mieghem afgebeeld. Tijdens zijn verblijf in Amsterdam bewonderde de kunstenaar er het werk van Rembrandt, Vermeer en Breitner.

In september nam hij deel aan de Antwerpse driejaarlijkse salon en in oktober exposeerde hij in Brussel met de jaarlijkse expositie van de Brusselse groep Labeur.

In november nam Van Mieghem in Antwerpen deel aan de *Exposition du croquis et de la caricature judiciaire*.

In november nam de kunstenaar ook deel aan de zesde tentoonstelling van De Scalden, waarvoor zijn afficheontwerp werd gekozen. In dit werk herkennen we rechts Augustine met een bloem in de hand.

Omdat zijn gezin het erg krap had, liet Van Mieghem in oktober zijn vrouw als model poseren voor hem en enkele van zijn vrienden. De laatste tekeningen waarin ze gezond poseerde zijn gedateerd 12 december 1904.

1905

Begin 1905 werd Augustine ernstig ziek (tuberculose). Van Mieghem verwerkte zijn verdriet en emoties in de tekeningen die hij van zijn zieke en wegwijnende muze maakte.

Hij gebruikte de achterkant van haventelegrammen, vrachtbrieven en zelfs doodsbrieven om op te tekenen. Deze werken heeft de kunstenaar tijdens zijn leven nooit tentoongesteld.

Op 5 februari 1905 vond de voorbereidende vergadering plaats voor de oprichting, een initiatief van François en Louis Franck, van de nieuwe kunstvereniging Kunst van Heden. Op 1 maart was de eigenlijke stichtingsvergadering ten huize van Louis Franck maar Van Mieghem bleef afwezig door de verslechterende gezondheidstoestand van zijn vrouw.

Augustine stierf in Brussel, op 12 maart 1905, op amper 24-jarige leeftijd.

Op 22 juli opende de eerste salon met levende kunstenaars van Kunst van Heden in het Oude Museum in de Venusstraat. Van Mieghem exposeerde er maar liefst 23 werken.

1906-1909

Na de dood van Augustine exposeerde Van Mieghem niet meer van september 1905 tot maart 1910. Deze periode wordt omschreven als de periode van stilte.

1910-1913

In maart 1910 exposeerde de kunstenaar voor het eerst weer op de jaarlijkse salon van Kunst van Heden. Eind dat jaar nam hij ook nog deel aan de Kerstmistentoonstelling in het Koninklijk Kunstverbond. Het koloriet van zijn pastels toonde een herwonnen levensvreugde.

In februari 1911 nam hij deel aan de groepssalon van Kunst van Heden.

In 1912 hield Van Mieghem van 17 tot 28 november zijn eerste individuele tentoonstelling in het Koninklijk Kunstverbond (het huidige Arenbergtheater). Hij stelde niet minder dan 39 schilderijen, 52 pastellen, aquarellen en tekeningen tentoon.

In 1913 nam hij deel aan de Paastentoonstelling van de Antwerpse Koninklijke Kunstkring, de Salon du Printemps in Brussel en de groepssalon van Kunst van Heden.

1914

In maart 1914 organiseerde Kunst van Heden de Tweede Belgische Salon in Pulchri Studio in Den Haag met werken van o.a. Ensor, Laermans, Van Rysselberghe, Van Mieghem en Wouters.

Op 7 maart opende de jaarlijkse Antwerpse salon van Kunst van Heden met niet minder dan 29 werken van Van Mieghem. Deze tentoonstelling hechtte veel aandacht aan het oeuvre van Jakob Smits, Rik Wouters en Van Gogh (met maar liefst 96 werken!). Van Mieghem werd er geconfronteerd met wereldberoemde schilderijen als *Irissen* en *De Slaapkamer*. Kort daarna schilderde hij *Irissen* en *De alkoof*.

Een maand later organiseerde Kunst van Heden de *Sonderausstellung der Belgischen Kunstvereinigung l'Art Contemporain* in Keulen met werk van o.a. Claus, Ensor, Smits, Vaes en Van Mieghem. Dat jaar werd hij lid van Kunst van Heden, maar zijn toenemende, nationale bekendheid als kunstenaar werd abrupt onderbroken door de Duitse inval op 4 augustus.

1914-1918

Tijdens de beschieting en het beleg van Antwerpen (7, 8 en 9 oktober) vluchtte de familie Van Mieghem, net als het gros van de bevolking, de stad uit.

Tijdens deze tocht bleef de kunstenaar de radeloze en hulpeloze burgers tekenen. Centraal in zijn oorlogswerk staat meestal zijn moeder, met rondom haar de familie.

Na de val van de stad keerden ze terug naar het café om daar de bezettingsjaren te overbruggen. Van Mieghem hielp bij soepbedelingen, tekende behoeftige kinderen en maakte vlijmscherpe karikaturen van de Duitse bezetter.

Op 3 februari 1918 vond op initiatief van August Borms een activistische betoging plaats voor de zelfstandigheid van Vlaanderen. Van Mieghem maakte nadien een litho en enkele tekeningen van een incident met de leeuwenvlag op de Meirplaats.

1919

Kort na de oorlog verkocht zijn moeder het café en nam zij haar intrek in een rusthuis.

Van 8 tot 19 maart toonde Van Mieghem zijn omvangrijke oorlogsoeuvre in het Koninklijk Kunstverbond. Hoewel de kunstkritiek erg lovend was, verkocht de kunstenaar zeer weinig. De bevolking wenste niet meer aan het oorlogsleed herinnerd te worden.

In april werd hij, ziek en verzwakt, opgenomen in het sanatorium Le Fort Jaco in Ukkel.

De kunstenaar ontmoette er de 23-jarige Marguerite Struyvelt met wie hij in september 1920 in Antwerpen ging samenwonen.

In mei vond in Scheveningen een tweede tentoonstelling met zijn oorlogswerk plaats. Over zijn deelname in september aan de Salon des aquarellistes belges in Brussel werd zeer positief geschreven door Georges Eekhoud in het tijdschrift *Onze Kunst*. Eind 1919 nam Van Mieghem deel aan de *Tentoonstelling van Antwerpse kunstenaars* in de stadsfeestzaal op de Meir.

1920-1921

Op 22 maart benoemde minister Jules Destrée Van Mieghem tot leraar aan de Antwerpse academie voor de klas *Tekenen naar het klassieke beeld*. In de praktijk stond hij echter voor de klas *Tekenen naar het levende model*. De kunstenaar bleef les geven aan de academie tot aan het einde van zijn leven.

In juni nam Van Mieghem met slechts twee werken deel aan de jaarlijkse salon van Kunst van Heden.

Op 10 november huwde hij op 45-jarige leeftijd met de 24-jarige Marguerite Struyvelt. Zijn zoon aanvaardde dit huwelijk niet en monsterde als matroos aan bij de Red Star Line.

In 1921 stelde Van Mieghem op de salon van Kunst van Heden tentoon.

1922

In februari verbleef de kunstenaar in een sanatorium in Burtscheid, nabij Aken.

In april verkocht Van Mieghem het schilderij *Kinderen der dokken* op de jaarlijkse salon van Kunst van Heden aan de verzamelaar Jozef Beuckeleers.

In juli nam hij deel aan de driejaarlijkse salon van Gent en in september nam hij deel aan de *Salon des aquarellistes belges* in Brussel.

In 1922 verhuisde de kunstenaar met zijn jonge echtgenote naar de Sint-Paulusstraat nr. 30. Ze betrokken er een appartement op de tweede verdieping.

In april 1923 exposeerde Van Mieghem op de driejaarlijkse salon van Antwerpen en zijn *Havenboefje* werd er aangekocht door Cléomir Jussiant. In september kocht het Antwerpse museum tijdens de driejaarlijkse salon zijn werk *Vrouwen aan de dokken*. In september nam de kunstenaar deel aan de Brusselse *Salon des aquarellistes belges*.

1924

In mei toonde Van Mieghem 36 werken op de tentoonstelling van Kunst van Heden en Paul Lambotte, directeur van het Departement Schone Kunsten in Brussel, correspondeerde met hem over een mogelijke aankoop door de Belgische staat van zijn werk *Aan de dokken*. De verkoop ging uiteindelijk niet door.

Pol de Mont schreef zeer lovend over de inzending dat jaar van Van Mieghem op de jaarlijkse salon van Kunst van Heden.

In september nam de kunstenaar deel aan de Brusselse *Salon des aquarellistes belges*.

Eind 1924 ontstond er een breuk in zijn huwelijk met Struyvelt. Ze verliet hem en keerde terug naar Brussel.

1925

Begin mei toonde Van Mieghem 8 schilderijen en 4 monotypes op de salon van Kunst van Heden.

In juli ging hij met de familie van Henri Trousselot, directeur van de Antwerpse papierfabrieken, die gehuwd was met zijn nichtje met vakantie naar Blankenberge. De kunstenaar reed met hen mee naar Oostende waar hij zijn vriend Ensor bezocht.

Hij nam dat jaar in Brussel deel aan de *Salon des aquarellistes belges* en de *Libre Académie de Belgique* en in Antwerpen aan de driejaarlijkse tentoonstelling en de tentoonstelling *Kinderportretten* in het Kunstverbond.

Eind maart 1926 werd werk van Van Mieghem getoond in Bern waar zijn twee geëxposeerde werken gekocht werden door Zwitserse verzamelaars.

1927

Op 1 februari bereikten Van Mieghem en Struyvelt een voorlopig akkoord tot echtscheiding.

Wegens zijn privéproblemen en zijn zwakke gezondheid nam hij dat jaar niet deel aan de salon van Kunst van Heden.

Begin juli werd de kunstenaar opgenomen in het sanatorium Dennenheuvel in Ossendrecht (Nederland).

In november publiceerde zijn jeugdvriend Lode Baekelmans een mooie tekst over Van Mieghem in De Vlaamse Elsevier. Het artikel vermeldde de namen van de kunstenaars die hij bewonderde: o.a. Breitner, Israëls, Meunier, Millet, de Toulouse-Lautrec, Steinlen en Forain.

In september nam Van Mieghem deel aan de *Salon des aquarellistes belges* in Brussel en aan de driejaarlijkse tentoonstelling in Antwerpen.

In oktober nam hij deel aan een tentoonstelling ingericht door de Belgische staat in de Hongaarse hoofdstad Boedapest. Zijn ingezonden werk *Havenvrouwen* werd er aangekocht door het plaatselijke museum.

In 1928 nam de kunstenaar deel aan de tentoonstelling *Junge Belgische Kunst* in Hannover. Hij nam voor de laatste keer deel aan de salon van Kunst van Heden met 4 werken.

1929

De gezondheid van Van Mieghem ging snel achteruit. Daar hij zich moeilijk kon verplaatsen correspondeerde hij meer met zijn vrienden Lode Baekelmans en Ernest Van den Bosch.

In zijn zakagenda maakte hij schetsen en noteerde afspraken met dokters en advocaten.

Op het laatst van zijn leven maakte de kunstenaar een cyclus rond de lijdensweg van Christus. Het schilderij *De kruisafneming van Christus* werd gekocht door zijn vriend Willem Elsschot.

In september exposeerde de kunstenaar in Brussel op de *Salon des aquarellistes belges*. Het werd zijn laatste tentoonstelling.

1930

In januari maakte Van Mieghem in zijn appartement Sint-Paulusstraat nr. 30 een reeks virtuoze, kleine tekeningen van de hem omringende, dagelijkse voorwerpen.

Op 24 maart 1930 overleed de kunstenaar op amper 54-jarige leeftijd aan een hartaderbreuk in het Antwerpse Stuivenberggasthuis.

Op zijn schildersezel bevond zich zijn laatste schilderij van een zakkenmaakster. In zijn zakagenda vond men een citaat van Rainer Maria Rilke: "Peut-être apparaîtra-t-il que vous êtes appelé à être artiste. Alors acceptez ce destin, et portez-le, son poids et sa grandeur, sans jamais attendre autre récompense qui vous vienne du dehors. Car l'homme qui crée doit avoir un monde pour soi, il doit tout trouver en soi, et dans la nature qu'il s'est appropriée."

Na zijn dood

In het paviljoen van Kunst van Heden op de Wereldtentoonstelling van 1930 in Antwerpen organiseerde de vereniging een belangrijke Van Mieghem-retrospectieve. Het kunstboek dat Ernest Van den Bosch plande werd door de economische crisis van 1930 uitgesteld en uiteindelijk nooit uitgegeven. De zoon van de kunstenaar publiceerde wel een map met 30 etsen, postuum afgedrukt op 30 exemplaren.

In oktober 1930 organiseerde de Galerie d'Art Kodak in Brussel een retrospectieve.

In 1931 werd werk van hem getoond op een tentoonstelling *100 Jaar Belgische Kunst* bij Van Wisselingh & Co in Amsterdam.

De Antwerpse galerij Breckpot organiseerde in 1933 en in 1935 retrospectieve tentoonstellingen over Van Mieghem.

In 1933 hingen 16 van zijn schilderijen op de expositie *Belgische Kunst* in Stockholm, in Malmö en in Oslo.

In 1935 werd zijn werk getoond op de expositie naar aanleiding van het 30-jarige bestaan van Kunst van Heden in het Paleis voor Schone Kunsten in Brussel.

In 1944 organiseerde het Antwerpse stadsbestuur een retrospectieve in het Stedelijk Kunstsalon. Door de opkomst van nieuwe kunststromingen na WO II geraakte het werk van Van Mieghem echter in de vergetelheid.

In 1958 werkte de oud-leerling Jan de Schutter mee aan een Van Mieghem-retrospectieve in het Stedelijk Kunstsalon in Antwerpen en in 1968 richtte het Emile Verhaeren Museum een retrospectieve in.

In 1975 organiseren Frits Danckaert en Remi de Cnodder ter gelegenheid van de honderdste verjaardag van de geboorte van de kunstenaar een retrospectieve in de zalen van de Antwerpse Waterwerken.

De Antwerpse verzekeringsgroep Apra gaf in 1975 *Mensen van toen* uit, naar een schetsboek uit 1905.

Op 16 augustus 1982 werd de Eugeen Van Mieghem Stichting opgericht.